

מאורות אל העבר

ג אייר תשח | 12/05/1948

הלוויית חללי גוש עציון-מאת לא ידוע ויקפדיה

הקרב האחרון

בשעה חמש בבוקר של יום ג' באייר תש"ח (12.5.1948) החלה הרעשת התותחים על מוצבי הגוש. במשך חודשים ארוכים עמדו מגיני גוש עציון אל מול הכנופיות הערביות שפעלו בהרי חברון וכלו להם. למרות המצור, האבידות המרובות וכישלונם העקוב מדם של השיירות שניסו להגיע לגוש, הצליחו לוחמיו להחזיק מעמד ולהפריע לתנועת הכוחות הערביים בדרכם לירושלים. כעת, כוחות הלגיון הירדני, המצוידים בנשק כבד, החלו לתקוף את יישובי הגוש. אש התופת החלה אט-אט לתת את אותותיה. המגינים נאלצו לסגת שוב ושוב, תוך שהם סופגים אבידות כבדות, אך עדיין עומדים אל מול המתקפה ומצפים לנס. עם ערב, בותר הגוש על ידי משוריני הלגיון. למחרת, לאחר שעות ארוכות של קרב נואש, ושעות ספורות לפני הקמת המדינה, נפל כפר עציון ולוחמיו נטבחו בידי האויב גם לאחר שהניפו דגל לבן. מאתיים וארבעים מלוחמי הגוש נפלו בקרבות, ונקברו שנה מאוחר יותר בהלוויה המונית בהר הרצל. מאות נשבו, וחזרו רק אחרי חודשים ארוכים. הגוש חרב, אך הזיכרון נשאר, ותשע עשרה שנה לאחר הנפילה שב אליו עם ישראל שנית. ולתמיד.

